

วัดพุทธมามุนี วัดไทยอาร์ลิงตัน มลรัฐเท็กซัส

Wat Buddhamahamunee W.T.A. (Wat Thai of Texas at Arlington)

2501 Clover Lane, Arlington TX 76015-1916

Tel. 817-461-5449 Fax. 817-542-0994

www.watmahamunee.com Email. watmahamunee@gmail.com

มีข่าวบุญมาบอก...จ้า

ขอเชิญทุกท่านร่วมเป็นเจ้าของภาพถวายภัตตาหารเช้า-เพลแด่พระภิกษุสงฆ์ วัดพุทธมามุนี เมืองอาร์ลิงตัน มลรัฐเท็กซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา ค่าใช้จ่ายประมาณ \$20.00 เหรียญ ต่อวัน ติดต่อจองเป็นเจ้าของภาพได้ที่ พระมหาสมบูรณ์ รัตนวิโรจน์ ณ สำนักงานวัดพุทธมามุนี หรือติดต่อที่เบอร์โทร. 817-461-5449 เรียนเชิญทุกท่าน....ตามความสมัครใจ ได้ตลอดเวลา ครับพระเดชพระคุณ

ขอความเจริญในธรรม จงมีแต่สาธุชนทุกท่าน ที่มีจิตเมตตาอนุเคราะห์ในการบริจาคทาน

อานิสงค์ของการให้ทาน

ทานในพระสูตร มี 10 อย่างด้วยกัน คือ

1. ทานข้าว	2. ทานน้ำ
3. ทานผ้าเครื่องนุ่งห่ม	4. ทานยานพาหนะ
5. ทานดอกไม้	6. ทานของหอม
7. ทานเสื้อผ้าสนะ	8. ทานที่อยู่พักอาศัย
9. ทานยารักษาโรค	10. ทานประทีปดวงไฟ

ทานในพระวินัย คือ การบริจาคปัจจัย 4 สำหรับพระเณรได้แก่

1. ทานผ้าไตร
2. ทานโภชนาหาร ได้แก่
  - 2.1 อาหารที่พระเณรรับประเคนแล้วฉันได้ตั้งแต่ตอนเช้าวันที่รับ ถึงก่อนเที่ยงวันนั้น เท่านั้นได้แก่ ข้าวสุก ขนมนสดและแห้ง ปลาและเนื้อ
  - 2.2 อาหารที่รับแล้วเก็บไว้ฉันในตอนเช้า เย็น กลางคืนได้ ภายใน 7 วันเท่านั้นได้แก่ น้ำผึ้ง น้ำอ้อย น้ำตาล น้ำหวาน เนยใส เนยข้น
  - 2.3 เนื้อสัตว์ 10 อย่างที่พระพุทธเจ้าทรงห้ามพระเณรฉันได้แก่
    - เนื้อมนุษย์
    - เนื้อช้าง
    - เนื้อเสือเหลือง
    - เนื้อเสือดาว
    - เนื้อเสือดำ
    - เนื้อเสือดำ
    - เนื้อราชสีห์
    - เนื้อสุนัข
    - เนื้อม้า
    - เนื้อโค
    - เนื้ออู
    - เนื้อหมู
    - เนื้อวัว
3. ทานเสนาสนะ ได้แก่ กุฏิสงฆ์ ศาลา โบสถ์ วิหาร หรือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
4. ทานคิลานเภสัช ได้แก่ ยารักษาโรค

ทานในพระปรมาภิไธย มี 6 ประเภทคือ

1. ทานเกิดจากรูป เมื่อเห็นสิ่งของก็คิดอยากเอาสิ่งของไปทำบุญ
2. ทานเกิดจากเสียง พุดชกชวนกันทำบุญ
3. ทานเกิดจากกลิ่น ได้กลิ่นหอมแล้ว อยากถวายของหอมนั้น
4. ทานเกิดจากรส กินอาหารรสดีแล้ว นำ อาหารดีไปถวาย
5. ทานเกิดจากสัมผัส สัมผัสเครื่องนุ่งห่มที่นอนดี แล้วอยากถวาย
6. ทานเกิดจากอารมณ์ สัมผัสกับอารมณ์ แล้วอยากทำบุญ

ระดับของทาน

1. อามีสทาน ได้แก่ ทานที่มีการให้สิ่งของ มีที่ผู้ให้และผู้รับด้วย เป็นการเพิ่มจากละลดความเห็นแก่ตน กำจัดความโลภ
2. อภัยทาน คือการให้อภัยแก่ผู้เบียดเบียนเรา ย่อมมีอานิสงส์มากกว่าอามีสทาน เพราะกำจัดความโกรธ
3. ธรรมทาน ได้แก่การให้ธรรมะเป็นทาน มีอานิสงส์มากกว่าทานทั้งปวง ผู้ให้และผู้รับได้ปัญญา

วิบัติ 4 ที่เกิดจากการทำทานไม่ถูกวิธี

1. ทำไม่ถูกที่ เช่น ให้ทานอาหารแก่เจ้าที่ในทางสามแพ่ง
2. ทำไม่ถูกบุคคล เช่น ให้เงินแก่คนติดเหล้าไปซื้อเหล้า
3. ทำผิดเวลา เช่น การให้อาหารแก่ช้างกำลังตกมัน
4. ทำทานไม่ต่อเนื่อง ไม่ทำติดต่อกัน

การบริจาดทานที่ไม่ถือเป็นบุญในพุทธศาสนา

1. ทานข้าง ม้า โค กระบือ ให้พระต้องเลี้ยง
2. ทานอาวุธ แก่พระเพื่อป้องกันตัว
3. ทานเครื่องดักสัตว์
4. ทานทารกเพศหญิงให้พระเลี้ยงดู
5. สอนงานศิลปะแก่พระเพื่อประกอบอาชีพ
6. ทานสุรายาเสพติด

ชนิดของทาน

1. ทาสทาน ได้แก่ทานที่นำของที่ตนกิน ใช้แล้วให้แก่ผู้อื่น ผลที่ได้รับจะได้ลาภที่เป็นของเก่าให้แล้ว
2. สหายทาน ได้แก่ทานที่นำของที่เราชอบและหาได้ในระดับเดียวกับที่เรากิน ใช้ ทำทานผลที่ได้จะได้รับลาภที่ดีในระดับเดียวกันนั้น ดีกว่าทาสทาน เพราะจาคะมากกว่า
3. สามีทาน ได้แก่ทานที่นำของที่ดีกว่าเรากิน ใช้ ทำทาน ผลที่ได้รับจะดีกว่าทั้งทาสทานและสหายทาน

องค์ประกอบในการทำทานให้ได้อานิสงส์มาก มีดังนี้

1. บุบพเจตนา คือ การได้ปัจจัยสิ่งของที่ทำทานนั้นด้วยความบริสุทธิ์
2. บุญจนเจตนา คือ ผู้ให้ทานเป็นผู้บริสุทธิ์(ถือศีล 5 เป็นอย่างต่ำ) มีเจตนาถวายด้วยความเคารพบูชาเป็นไปเพื่อนิพพาน มีศรัทธาในผลบุญนั้น
3. อปปราปรเจตนา คือ ผู้รับทานบริสุทธิ์

วิธีการทำทาน

1. ของทำทานต้องบริสุทธิ์

2. ถือศีล 5 เป็นอย่างต่ำทั้งก่อนทำทาน ระหว่างทำทาน และหลังทำทาน
3. ให้ทานแก่ผู้ควรรับ เช่น พระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดี ถูกต้องตามธรรมวินัย
4. มีศรัทธาในทานที่ทำ อธิษฐานจิตก่อนทำให้ทานนี้มีผลต่อสิ่งปรารถนา (ยิ่งทำทานเพื่อบรรลุผลนิพพานจะมีอานิสงส์มาก)
5. ระหว่างทำให้ทำด้วยความปีติยินดีที่ได้ทำทานนั้นด้วยความเสียสละ
6. หลังทำทานให้มีปีติยินดีที่ได้ทำแล้ว
7. บอกการทำทานนี้แก่บุคคลผู้ควรบอก เพื่อให้บุคคลอื่นร่วมอนุโมทนาบุญในทานนี้ (เป็นการกระจายบุญให้ผู้อื่น เพิ่มบริวาร)
8. ทำทานอย่างต่อเนื่อง

อานิสงส์ของทาน

1. ผู้ให้ยอมเป็นที่รักแก่ผู้รับ
2. ผู้ให้ยอมเป็นที่นับถือแก่บุคคลอื่นทั่วไป
3. ผู้ให้เข้าสมาคมที่ไหนยอมแก่แล้วกล้า ไม่กลัวได้รับการต้อนรับอย่างดี
4. พระเถรนักปราชญ์ยอมรับ
5. ตายไปแล้วยอมได้สวรรค์สมบัติ

อานิสงส์ของทานแต่ละอย่าง

1. ทานอาหาร ชาติต่อไป จะมี สุขภาพแข็งแรง อาหารบริบูรณ์ไม่อดอยาก
2. ทานเครื่องนุ่งห่ม ชาติต่อไป ไม่ขาดแคลนเครื่องนุ่งห่ม มีผิวพรรณดี
3. ทานประทีปดวงไฟ ชาติต่อไป มีสายตาดี เกิดในสวรรค์จะมีรัศมีสว่างออกจากกายอาจมีทิพยจักขุ
4. ทานรถโดยสาร ชาติต่อไป มีรถ มีคนขับรถให้ ไปไหนสะดวก
5. ทานพระพุทธรูป ชาติต่อไป มีรูปสวยงาม เป็นที่เคารพบูชา
6. ทานพระไตรปิฎก ชาติต่อไป จะมีปัญญาดี
7. ทานสร้างกุฏิวิหาร ชาติต่อไป จะมีบ้านหลังใหญ่
8. ทานห้องน้ำ ยารักษาโรค ชาติต่อไป มีสุขภาพแข็งแรง
9. ทานตัดผมขายเอาเงินทำบุญ ชาติต่อไป มีผมสวย
10. ทานดวงตา ชาติต่อไป มีทิพยจักขุ มีตาสวย
11. ทานอวัยวะโลหิต ชาติต่อไป มีสุขภาพแข็งแรง

อานิสงส์ของการทำทานมากอย่างนี้ พระพุทธเจ้าท่านว่ายิ่งน้อยกว่าผู้ถือศีล ผู้ปฏิบัติธรรม เจริญสมณะสมาธิ วิปัสสนาสมาธิหลายเท่านัก

ทานสูตร

[๔๙] สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคประทับอยู่ที่ฝั่งสระโบกขรณีชื่อคัคครา ใกล้จัมปนาคร ครั้นนั้นแล อุบาสกชาวเมืองจัมปนามากด้วยกัน เข้าไปหาท่านพระสารีบุตรถึงที่อยู่ อภิวัตแล้วนั่ง ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง ครั้นแล้วได้กล่าวกะท่านพระสารีบุตรว่า ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ธรรมิกถาเฉพาะพระพักตร์พระผู้มีพระภาค พวกกระผมได้ฟังมานานแล้ว ขอได้โปรดเถิด พวกกระผมฟังได้ฟัง ธรรมิกถาของพระผู้มีพระภาค ท่านพระสารีบุตรกล่าวว่า ดูกรท่านผู้มีอายุทั้งหลาย ถ้าอย่างนั้นท่านทั้งหลายฟังมาในวันอุโบสถ ท่านทั้งหลายฟังได้ฟังธรรมิกถาในสำนักพระผู้มีพระภาคแน่นอน อุบาสกชาวเมืองจัมปนาครรับคำท่านพระสารีบุตรแล้ว ลุกจากที่นั่ง อภิวัตกระทำประทักษิณแล้วหลีกไป ต่อมาถึงวันอุโบสถ อุบาสกชาวเมืองจัมปนาครพากันเข้าไปหาพระสารีบุตรถึงที่อยู่ อภิวัตแล้วยืนอยู่ ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง ลำดับนั้น ท่านพระสารีบุตรพร้อมด้วยอุบาสกชาวเมืองจัมปนา เข้าไป เฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าถึงที่ประทับ ถวายอภิวัตแล้วนั่ง ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง ครั้นแล้วได้ทูลถามพระผู้มีพระภาคว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ทานเช่นนั้นนั้นแล ที่บุคคลบางคนในโลกนี้ให้แล้ว มีผลมาก ไม่มีอานิสงส์มาก ฟังมีหรือหนอแล และทานเช่นนั้นแล ที่บุคคลบางคนในโลกนี้

ให้แล้ว มีผลมาก มีอานิสงส์มาก ฟังมีหรือพระเจ้าข้า พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดุรสารีบุตร ท่านเช่นนั้นนั่นแล ที่บุคคลบางคนในโลกนี้ให้แล้ว มีผลมาก ไม่มีอานิสงส์มาก ฟังมี และท่าน เช่นเช่นนั้นนั่นแล ที่บุคคลบางคนในโลกนี้ให้แล้ว มีผลมาก มีอานิสงส์มาก ฟังมี ฯ

สา. ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ อะไรหนอเป็นเหตุเป็นปัจจัย เครื่องให้ทาน เช่นเช่นนั้นแล ที่บุคคลบางคนในโลกนี้ ให้แล้ว มีผลมาก ไม่มีอานิสงส์มาก อะไรหนอเป็นเหตุเป็นปัจจัย เครื่องให้ทานเช่นนั้นนั่นแล ที่บุคคลบางคนในโลกนี้ ให้แล้ว มีผลมาก มีอานิสงส์มาก ฯ

พ. ดุรสารีบุตร บุคคลบางคนในโลกนี้ ยังมีความหวังให้ทาน มีจิต ผูกพันในผลให้ทาน มุ่งการสั่งสมให้ทาน ให้ทานด้วยคิดว่า เราตายไปจักได้ เสวยผลทานนี้ เขาให้ทาน คือ ข้าว น้ำ ผ้า ยาน ดอกไม้ ของหอม เครื่องลูบไล้ ที่นอน ที่พอก ประทีปและเครื่องอุปกรณ์ แก่สมณะหรือพราหมณ์ ดุรสารีบุตร เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็นไฉน บุคคลบางคนในโลกนี้ ฟังให้ทาน

เห็นปานนี้หรือ ฯ

สา. อย่างนั้น พระเจ้าข้า ฯ

พ. ดุรสารีบุตร ในการให้ทานนั้น บุคคลมีความหวังให้ทาน มีจิต ผูกพันในผลให้ทาน มุ่งการสั่งสมให้ทาน ให้ทานด้วยคิดว่าตายไปแล้วจักได้ เสวยผลทานนี้ เขาผู้นั้นให้ทานนั้นแล้ว เมื่อตายไป ย่อมเข้าถึงความเป็นสหาย แห่งเทวดาชั้นจาตุมหาราช สันกรรม สันฤทธิ์ สันยศ หมดความเป็นใหญ่แล้ว ยังมีผู้กลับมา คือ มาสู่ความเป็นอย่างนี้ ดุรสารีบุตร ส่วนบุคคลบางคนในโลกนี้ ไม่มีหวังให้ทาน ไม่มีจิตผูกพันในผลให้ทาน ไม่มุ่งการสั่งสมให้ทาน ไม่คิดว่า ตายไปแล้วจักได้เสวยผลทานนี้ แล้วให้ทาน แต่ให้ทานด้วยคิดว่า ทานเป็นการดี เขาให้ทาน คือ ข้าว น้ำ ผ้า ยาน ดอกไม้ ของหอม เครื่องลูบไล้ ที่นอน ที่พอก ประทีปและเครื่องอุปกรณ์แก่สมณะหรือพราหมณ์ ดุรสารีบุตร เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็นไฉน บุคคลบางคนในโลกนี้ฟังให้ทาน

เห็นปานนี้หรือ ฯ

สา. อย่างนั้น พระเจ้าข้า ฯ

พ. ดุรสารีบุตร ในการให้ทานนั้น บุคคลไม่มีความหวังให้ทาน ไม่มี จิตผูกพันในผลให้ทาน ไม่มุ่งการสั่งสมให้ทาน ไม่ได้ให้ทานด้วยคิดว่า ตายไป แล้วจักได้เสวยผลทานนี้ แต่ให้ทานด้วยคิดว่า ทานเป็นการดี เขาผู้นั้นให้ทาน นั้นแล้ว เมื่อตายไป ย่อมเข้าถึงความเป็นสหายแห่งเทวดาชั้นดาวดึงส์ เขาสันกรรม สันฤทธิ์ สันยศ หมดความเป็นใหญ่แล้ว ยังเป็นผู้กลับมา คือ มาสู่ความเป็นอย่างนี้ ฯ

ดุรสารีบุตร บุคคลบางคนในโลกนี้ ฯลฯ ไม่ได้ให้ทานด้วยคิดว่า ทานเป็นการดี แต่ให้ทานด้วยคิดว่า บิดามารดาปู่ตายเคยให้เคยทำมา เราก็จักไม่ควรทำให้เสีย ประเพณี เขาให้ทาน คือ ข้าว ฯลฯ ย่อมเข้าถึงความเป็นสหายแห่งเทวดาชั้นยามา เขา สันกรรม สันฤทธิ์ สันยศ หมดความเป็นใหญ่แล้วยังเป็นผู้กลับมา คือ มาสู่ความเป็นอย่างนี้ ฯ

ดุรสารีบุตร บุคคลบางคนในโลกนี้ ฯลฯ ไม่ได้ให้ทานด้วยคิดว่า บิดามารดาปู่ตาย เคยให้เคยทำมา เราก็จักไม่ควรทำให้เสียประเพณี แต่ให้ทานด้วยคิดว่า เราหุงหากิน สมณะและพราหมณ์เหล่านี้ ไม่หุงหากิน เราหุงหากินได้ จะไม่ให้ทานแก่สมณะหรือพราหมณ์ผู้ไม่หุงหาไม่สมควร เขาให้ทาน คือ ข้าว

ฯลฯ ย่อมเข้าถึงความเป็นสหายแห่งเทวดาชั้นดุสิต เขาสันกรรม สันฤทธิ์ สันยศ หมดความเป็นใหญ่แล้วยังเป็นผู้กลับมา คือ มาสู่ความเป็นอย่างนี้ ฯ

ดุรสารีบุตร บุคคลบางคนในโลกนี้ ฯลฯ ไม่ได้ให้ทานด้วยคิดว่า เราหุงหากินได้ สมณะและพราหมณ์เหล่านี้หุงหากินไม่ได้ เราหุงหากินได้ จะ ไม่ให้ทานแก่สมณะหรือพราหมณ์ผู้หุงหากินไม่ได้ ไม่สมควร แต่ให้ทานด้วยคิดว่า เราก็จักเป็นผู้จ่าแจกทาน เหมือนฤๅษีแต่ครั้งก่อน คือ อัญญาฤๅษี วามฤๅษี เวสสามิตรฤๅษี ยมทัคคฤๅษี อังคีรฤๅษี ภารทวาชฤๅษี วาเสฏฐฤๅษี กัสสปฤๅษี และภคฤๅษี บูชามหายัญญุ ฉะนั้น เขาให้ทาน คือ ข้าว ฯลฯ ย่อมเข้าถึงความเป็นสหายแห่งเทวดาชั้นนิมมานรดี เขา สันกรรม สัน ฤทธิ์ สันยศ หมดความเป็นใหญ่แล้ว ยังเป็นผู้กลับมา คือ มาสู่ความเป็นอย่างนี้ ฯ

ดูกรสารีบุตร บุคคลบางคนในโลกนี้ ฯลฯ ไม่ได้ให้ทานด้วยคิดว่า เรา จักเป็นผู้
จำแนกแจกทาน เหมือนอย่างฤๅษีแต่ครั้งก่อน คือ อัญญกฤๅษี ฯลฯ และภคฤๅษี แต่ให้
ทานด้วยคิดว่า เมื่อเราให้ทานอย่างนี้ จิตจะเลื่อมใส เกิด ความปลื้มใจและโสมนัส เขา
ให้ทาน คือ ข้าว ฯลฯ ย่อมเข้าถึงความเป็นสหายแห่งเทวดาชั้นปรนิมมิตวสวัตติเขาสัน
กรรม สันถติ สันยศ หมตความเป็นใหญ่แล้ว ยังเป็นผู้กลับมา คือ มาสู่ความเป็นอย่างนี้
ฯ

ดูกรสารีบุตร บุคคลบางคนในโลกนี้ ฯลฯ ไม่ได้ให้ทานด้วยคิดว่า เมื่อเราให้ทาน
อย่างนี้ จิตจะเลื่อมใส เกิดความปลื้มใจและโสมนัส แต่ให้ทานเป็นเครื่องปรุงแต่งจิต เขา
ให้ทาน คือ ข้าว น้ำ ผ้า ยาน ดอกไม้ ของหอมเครื่องลูบไล้ ที่นอน ที่พอก ประทีปและ
เครื่องอุปกรณ์ แกสमध्येหรือพราหมณ์ ดูกรสารีบุตร เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็นไฉน
บุคคลบางคนในโลกนี้ พึงให้ ทานเห็นปานนี้หรือ ฯ

สา. อย่างนั้น พระเจ้าข้า ฯ

พ. ดูกรสารีบุตร ในการให้ทานนั้น บุคคลผู้ไม่มีความหวังให้ทาน ไม่มีจิตผูกพันใน
ผลให้ทาน ไม่มุ่งการสั่งสมให้ทาน ไม่ได้ให้ทานด้วยคิดว่า เราตายไปแล้วจักได้เสวยผล
ทานนี้ ไม่ได้ให้ทานด้วยคิดว่า การให้ทานเป็นการดี ไม่ได้ให้ทานด้วยคิดว่า บิฑามารดา
ปู่ย่าตายายเคยให้เคยทำมา เราไม่ควรทำให้เสียประเพณี ไม่ได้ให้ทานด้วยคิดว่า เราหุง
หากินได้ สมณะหรือพราหมณ์เหล่านี้ หุงหากินไม่ได้ จะไม่ให้ทานแก่ผู้ที่หุงหากินไม่ได้
ไม่สมควร ไม่ได้ให้ทานด้วยคิดว่า เราจักเป็นผู้จำแนกแจกทาน เหมือนอย่างฤๅษีแต่ครั้ง
ก่อน คือ อัญญกฤๅษี วามกฤๅษี วามเทวฤๅษี เวสสามิตรฤๅษี ยมทคคฤๅษี อังคิรสฤๅษี
ภารทวษฤๅษี วาเสฏฐฤๅษี กัสสปฤๅษี และภคฤๅษี ผู้บูชามหาโยญ ฉะนั้น และไม่ได้ ให้
ทานด้วยคิดว่า เมื่อเราให้ทานนี้ จิตจะเลื่อมใส จะเกิดความปลื้มใจและโสมนัส แต่ให้
ทานเป็นเครื่องปรุงแต่งจิต เขาให้ทานเช่นนั้นแล้ว เมื่อตายไป ย่อมเข้าถึงความเป็น
สหายแห่งเทวดาชั้นพรหม เขาสันกรรม สันถติ สันยศ หมตความเป็นใหญ่แล้ว เป็นผู้
ไม่ต้องกลับมา คือ ไม่มาสู่ความเป็นอย่างนี้ (หมายเหตุ - การทำทานในลักษณะแต่งจิต
เช่นนี้ มีแต่ผู้เป็นอนาคามีเท่านั้น ที่ทำได้) ดูกร สารีบุตร นี้แลเหตุปัจฉัย เป็นเครื่องให้
ทานเช่นนั้นที่บุคคลบางคนในโลกนี้ ให้แล้ว มีผลมาก ไม่มีอาณิสงส์มาก และเป็นเครื่อง
ให้ทานเช่นนั้นที่บุคคลบาง คนในโลกนี้ให้แล้ว มีผลมาก มีอาณิสงส์มาก ฯ

ขอให้สังเกตว่าแม้แต่พระอัครสาวกบารมีมาก ๆ
ก็ยังคงพึ่งจากพระศาสดาเกี่ยวกับเรื่องผลของทานนะครึบ
มีอยู่ในพระสูตรหนึ่ง พระพุทธองค์ตรัสว่า
ถ้าพวกเรารู้ผลของทานเหมือนอย่างที่เราจะได้รู้
ก็จะไม่ดูตายในการให้ทาน ก่อนจะกิน ก่อนจะใช้
จะต้องแจกชาวบ้านหรือสรรพสัตว์ก่อนเสมอ
ผลของทานนั้นใหญ่หลวง มีแรงจูงใจได้ขนาดนั้น

<http://larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001531.htm>